

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o námitce podjatosti samosoudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslavě Drahošové, podané žalobcem v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2004, č. j. OSV/4216/04/SD-132/KR,

t a k t o :

Samosoudkyně JUDr. Bohuslava Drahošová **není vyloučena** z provádění úkonů podle § 108 s. ř. s. v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 18/2004.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2004, č. j. OSV/4216/04/SD-132/KR, kterou krajský soud odmítl usnesením ze dne 2. 4. 2010, č. j. 38 Cad 18/2004 - 158 (dále jen „napadené usnesení“). Proti tomuto napadenému usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž uvedl, že jmenovaná soudkyně je vyloučena z projednávání a rozhodování věci ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., neboť „dosud nevyřídila řízení vedené pod sp. zn. 19 Cad 124/2003“.

Samosoudkyně, která výše napadeným usnesením odmítla žalobu stěžovatele a po podání kasační stížnosti měla postupovat podle § 108 odst. 1 s. ř. s., posoudila stěžovatelovo vyjádření jako námitku podjatosti, k níž uvedla, že se necítí podjatá, k účastníkům řízení nemá žádný vztah a není jí znám žádný důvod pochybovat o její podjatosti. Zdůraznila, že stěžovatel nebyl s ohledem na obsah kasační stížnosti vyzýván k odůvodnění.

Nejvyšší správní soud nejprve považuje za vhodné uvést, že je přípustné podat námitku podjatosti proti soudkyni krajského soudu, která po podání kasační stížnosti činí úkony podle § 108 odst. 1 s. ř. s., a Nejvyšší správní soud je o ní povinen rozhodnout (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2006, sp. zn. Nao 32/2005, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2010, č. j. Nao 35/2010 - 97). Je tomu tak proto, že ve fázi mezi podáním kasační stížnosti a předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu

k rozhodnutí o ní činí krajský soud podle § 108 s. ř. s. řadu úkonů směřujících k tomu, aby o kasační stížnosti mohlo být řádně rozhodnuto; v rámci toho je často potřeba vydávat i rozhodnutí procesní povahy (vyzvat k odstranění vad kasační stížnosti, rozhodnout o žádosti o osvobození od soudních poplatků či o ustanovení advokáta apod.), která se dotýkají právního postavení účastníků a u nichž je třeba, aby byla vydána nepodjatými soudci.

Nejvyšší správní soud připomíná, že podle § 8 odst. 1 s. ř. s. *jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

Nejvyšší správní soud podotýká, že důvodem pro vyloučení soudce může být pouze jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, zejména v případech, kdyby mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Poměr soudce k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen např. příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem (ať již zjevně přátelským či nepřátelským), může jít i o vztah ekonomické závislosti, apod. V daném případě nebyla zjištěna žádná z těchto skutečností, stěžovatel ostatně podobné skutečnosti ani netvrdil.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že v dané věci je rozhodující znění § 8 odst. 1 třetí věta s. ř. s., podle níž *„důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech“*. Stěžovatel vznesl obecnou námitku proti délce řízení a způsobu, jakým samosoudkyně vedla řízení v jiné věci, aniž by uvedl jakékoli konkrétní nestandardní projevy či postupy, které by soudkyně vůči němu činila. Stěžovatel neuvedl ani žádné konkrétní skutečnosti svědčící o tom, že by samosoudkyně měla k věci či účastníkům nějaký vztah. Námitky stěžovatele tak jsou nepochybně námitkami proti postupu soudkyně v řízení v jiné věci, a jsou proto s ohledem na znění § 8 odst. 1 s. ř. s. nedůvodné.

Protože uvedené skutečnosti nemohou být ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudkyně, a jiné skutečnosti stěžovatel nenamítá, Nejvyšší správní soud rozhodl, že samosoudkyně JUDr. Bohuslava Drahošová není vyloučena z projednávání a rozhodování této věci.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2010

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu

